

בש"פ 2327/14 - מדינת ישראל נגד אברהם אבו עזיז

בבית המשפט העליון

בש"פ 2327/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: אברהם אבו עזיז

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ג בניסן התשע"ד (23.4.2014)

בשם המבקשת: עו"ד מורן פולמן

בשם המשיב: עו"ד שי ויזלברג

החלטה

זוהי בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 2.4.2014 או עד למתן פסק דין במשפטו המתנהל בבית משפט השלום בירושלים (כבוד השופטת ש' לארי-בבלי).

עמוד 1

1. ביום 2.7.2013 הוגש נגד המשיב כתב אישום בבית משפט השלום בירושלים המייחס לו עבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והיזק בזדון (להלן: כתב האישום). על-פי כתב האישום, ביום 28.6.2013 התפרץ המשיב לדירת מגורים במרכז העיר ירושלים, גנב מן הדירה מחשב נייד ומכשיר "אייפוד" והשליך חפצים על הרצפה. בד בבד עם כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, ובהחלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט ג' ארנברג) נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וכי קיימת עילת מעצר בגין מסוכנות המשיב הנלמדת מעברו הפלילי העשיר ומכך שעל-פי חומר החקירה הוא צורך סמים. עוד קבע בית משפט השלום כי המשיב לא הציע חלופת מעצר ועל כן הורה על מעצרו עד תום ההליכים, תוך שהוא מציין כי אם יציע המשיב חלופה למעצרו ישקול בית המשפט להורות לשירות המבחן לבדוק את הצעתו.

בהמשך ההליכים נבחנה האפשרות לשחרר את המשיב לחלופות מעצר במרכזי גמילה שונים, אך אלה נדחו - בתחילה בשל התנגדות שירות המבחן ובהמשך בשל החשד כי המשיב ניצל את צאתו מבית המעצר לראיון במרכז הגמילה "רטורנו" על מנת להחדיר סם מסוג הירואין לבית המעצר. אשר לתיק העיקרי, הקראת כתב האישום התקיימה ביום 6.1.2014 ובאותו המועד נקבע כי ביום 13.4.2014 תתקיים ישיבת הוכחות בה יישמעו ראיות שני הצדדים וכן סיכומיהם.

2. משנקבעה ישיבת ההוכחות בחלוף למעלה מתשעה חודשים מיום מעצרו של המשיב, עתרה המבקשת להארכת מעצרו ב-90 ימים נוספים, על-פי הוראות ס' 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). בדיון הראשון שנערך בבקשה ביום 31.3.2014 הסכימו הצדדים לדחות את המשך הטיפול בה עד לאחר דיון ההוכחות שנקבע בבית משפט השלום ליום 13.4.2014, כאמור, מתוך ציפייה כי בדיון זה יבוא ההליך העיקרי לסימום והטיפול בבקשה יתייתר. בהסכמת הצדדים נקבע, אפוא, כי מעצרו של המשיב יוארך עד להחלטה אחרת. ואולם, צפייה זו לא התממשה ובדיון נוסף שהתקיים בבקשת ההארכה ביום 23.4.2014 התברר כי רק חמישה מתוך שבעת עדי התביעה העידו בדיון ההוכחות שנקבע, וכי בית משפט השלום קבע את המשך שמיעת ההוכחות ליום 1.6.2014.

3. המבקשת טוענת כי מסוכנותו של המשיב נלמדת מעברו הפלילי העשיר הכולל מספר רב של הרשעות בעבירות רכוש, איומים, סמים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, שוד ועוד. כמו כן, טוענת המבקשת כי נכונותו לכאורה של המשיב לנצל ראיון בקהילת "רטורנו" בכדי להצטייד בסמים מצביעה על כך שאין לו מורא מפני החוק ועל כך שלא ניתן לתת בו אמון. אשר להתמשכות ההליכים, טוענת המבקשת כי העיכוב בהקראת כתב האישום נובע מבקשות של המשיב לפסול שני מותבים שהחלו לדון בתיק העיקרי וכי הצדדים סיכמו כי יוותרו על העדת כל עד שלא יתייצב לישיבת ההוכחות ביום 1.6.2014 ומכאן ששמיעת ההוכחות צפויה להסתיים במועד זה.

המשיב מצידו טוען כי העיכוב בשמיעת ההוכחות נובע מרשלנות המבקשת בכך שלא תיאמה עם אחת העדות (המתלוננת) את מועד הדיון וזו יצאה לחופשה בחו"ל ובכך שאחד השוטרים שצפוי היה להעיד גילה רק עם בואו לדיון כי חסרים עמודים בעותק דו"ח הפעולה שערך, ושאותו העבירה המבקשת לידי הסניגור. לטענת המשיב, רשלנות המבקשת בהכנת ישיבת ההוכחות אינה מצדיקה את הארכת מעצרו בחודשיים נוספים והוא עותר על כן לשחררו לחלופת מעצר בבית אימו בירושלים, בפיקוח מר דניאל מרציאנו, פעיל חברתי ירושלמי העוסק בשיקום עבריינים.

4. דין הבקשה להתקבל באופן חלקי, כמפורט להלן.

שני השיקולים המרכזיים אותם יש לשקול בעניין הארכת מעצר על-פי ס' 62 לחוק המעצרים הם מסוכנות העציר וקצב התקדמות המשפט (בש"פ 1461/07 מדינת ישראל נ' חכמיגרי (21.2.2007); בש"פ 1865/13 מדינת ישראל נ' פלוני (20.3.2013); בש"פ 8006/13 מדינת ישראל נ' פלוני (11.12.2013)). אשר למסוכנות המשיב, יש לזכור כי העבירות שביצוען מיוחס לו בכתב האישום אינן מלמדות בדרך כלל על רמת מסוכנות העולה כדי עילת מעצר, ובית משפט השלום הורה לכתחילה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בשל המסוכנות המצטברת הגלומה ב-31 הרשעותיו הקודמות וכן בעובדה שהוא מכור לסמים. החלטה זו הייתה יפה לשעתה אך משהתברר כי חלפו תשעה חודשים מיום מעצרו של המשיב בלא ששמיעת ההוכחות החלה ומשייבת ההוכחות שנקבעה ליום 13.4.2014 אף היא לא נוצלה כנדרש והמשך הדיון נדחה בחודש וחצי, יש לשוב ולבחון האם מסוכנות זו מצדיקה את הפגיעה ההולכת ונמשכת בזכותו של המשיב לחירות. אין חולק כי הבירור העובדתי הנדרש בתיק זה הינו פשוט, יחסית, וכי מדובר בעניין שאינו מורכב ואינו מצריך היערכות מיוחדת. ישיבת הוכחות אחת בבית משפט השלום צריכה הייתה, אפוא, להספיק על מנת לסיימו וכך סבר גם המותב הדין בתיק בקובעו את הדיון ליום 13.4.2014 לשמיעת ראיות הצדדים וסיכומיהם. למרות זאת, ובשל השתלשלות העניינים המפורטת לעיל נמשכת והולכת שמיעת ההליך אשר ניתן היה בהחלט לסיימו כבר בתוך תשעת חודשי המעצר הקבועים בחוק. במצב הדברים הבלתי רצוי שנוצר, צפוי ההליך להסתיים, במקרה הטוב, בחודש יוני הקרוב ובנסיבות אלה אני סבורה כי יש לשקול עתה את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

אשר על כן, אני מורה לשירות המבחן לבדוק ובהקדם האפשרי, את חלופת המעצר שהציע המשיב ולהעביר תסקיר מעצר עדכני לבית משפט השלום, על מנת שיבחן את האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, כאמור.

בשלב זה ועד החלטה אחרת, יותר המשיב במעצר.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשע"ד (24.4.2014).

שׁוֹפֵט